

[L. D. Rasmussen.]

udvalget, idet det fremkom saa sent, at dette ikke var gørligt. Jeg vil derfor paa min Gruppes Vegne anbefale Forslaget, og da det jo, som den højtærede Minister oplyste, nærmest er en Formssag, tør jeg maaske ogsaa anbefale det paa Finansudvalgets Vegne, men dette vil jeg altsaa ikke gøre saadan uden videre.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Det stillede Ændringsforslag
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget som Helhed sattes derefter til Forhandling.

Hans Nielsen: Direktør Chr. H. Olesen opfordrede forrige Sommer de politiske Partier her i Landet til at lade det kendte Slagord om „Kræfternes frie Spil“ gaa ud af Diskussionen og i Stedet for antage et nyt, som hed „Kræfternes Sømmenspil.“ Jeg maa tilstaa, at efter min Opfattelse fulgte den højtærede Regering dette gode Raad; i den saakaldte Trontale, som Statsministeren holdt ved Rigsdagens Aabning, var der, baade hvad Indholdet og hvad Formen angaar, efter min Mening taget Hensyn til det besindige og det saglige, saaledes at Regeringen inviterede Oppositionen til en forstandig og saglig Behandling af Sagerne i denne Samling. Man kan dog ikke sige, at denne Invitation fra Regeringens Side blev modtaget med nogen særlig stor Glæde af Oppositionen, tværtimod lød der, da vi begyndte Rigsdagssamlingen, meget vrede Ord baade fra det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. De gik begge voldsomt til Værks, og som ærede Medlemmer vil erindre, bebudede man fra den Side at ville føre en skarp Opposition mod Regeringen. Der var heller ingen Tvivl om, at der laa baade Visnepolitik og Sultepolitik bagved de Udtalelser, som faldt ved Finanslovforslagets første Behandling baade fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers og fra det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Side. Oppositionen fortsatte ogsaa i Samlingens første Halvdel paa den samme Bane; de Forslag, som kom fra Regeringens Side, blev saa at sige allesammen stemplede som umulige som Forhandlingsgrundlag, og man præsterede de mest horrible og vanvittige Overdrivelser i Skildringen af disse Lovforslag ude omkring i Landet. Endnu op imod Juletid skrev det største Venstreblad her i Landet „Fyens

Tidende“ en Artikel, som hed „Tre Fjerdingaar efter“, og som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil oplæse et Par Linier af. Det hedder dér:

„Nu er der det mærkelige ved det, at skønt Ministeriet Stauning har staaet til Rors i tre Fjerdingaar, gives der i Danmark ikke et eneste Menneske, som har set noget til de Forslag, man reklamerede saa stærkt med før Valget; de er ikke fremsat nu, og de bliver aldrig fremsat.“

Derefter spørger Bladet bl. a.: Hvornaar kommer Forslaget angaaende Restaurations-skatten? det har vi ikke set. Og Artiklen slutter med at sige, at man maa rødme af Skam over Regeringens Politik. Jeg maa sige, det var mærkeligt, at et Blad skrev, at de Forslag ikke var fremkommet og aldrig vilde fremkomme, naar man hver Dag holdt Protestmøder og forberedte store Protestmøder baade i By og paa Land mod de Forslag, der kom fra Regeringens Side.

Henimod Juletid var det imidlertid efter min Formening synligt, at det konservative Folkeparti var ved at blive træet af denne Protestpolitik. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller lod sig interviewe af „Østsjællands Folkeblad“, og i dette Interview skinnede det ganske tydeligt igennem, at de Konservative begyndte at forstaa, at hvis denne voldsomme Protestpolitik fortsattes, vilde det ende med, at dette Parti vilde gaa fuldstændig ud af Spillet og ikke faa nogen Betydning. Derfor forberedte man sig saa smaat paa at vende, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller foretog for Resten meget hurtigt Vendingen, en Vending, som man i det politiske Liv plejer at stemple som en Kovending, men det er i og for sig ikke noget nedsættende. Det ærede Medlem foretog en Vending i Politikken, men Venstre fulgte ikke med, til Trods for, at den højtærede Statsminister fandt Anledning til et Sted i Sydsjælland — jeg husker ikke, i hvilken By det var — at meddele Oppositionen, at man ikke skulde haabe paa at sulte Regeringen, Regeringen var forberedt paa, om det skulde være, at blive siddende i 4 Aar og døje Sultens Kvaler, til man kunde komme til et endeligt og voldsomt Opgør med Oppositionen og med Landstinget.

Tilsyneladende gjorde heller ikke dette noget Indtryk paa Venstre. Endnu den 11. Marts rejste det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal til Tistrup i Jylland — Tistrup er vistnok en lille By, der ligger i Nærheden af Varde paa et afsides Sted — og holdt en Tale, der er noget nær enestaaende blandt denne ellers meget barske